

- „Коль бѣдна самъ, ахъ! и ѿкаѣнна,
 „Сѿмерзѣна, іошъ и слополѣчна.
 „Въ кое мѣсто женихъ мой преbыва,
 „И любезный гдѣ се намерѣва!
 „Кое самъ ти слò азъ сотворила,
 „Или шò самъ бѣдна согрѣшила,
 „Да сѣ толко менѣ се ѿрекалъ
 „Безъ причина оубы! мѣ ѿмразилъ.
 „И понѣже такъ сѣ намыслилъ
 „Да мѣ ѿставишь, зашò сѣ положилъ
 „Сердце моѣ въ толко мученіе,
 „Да днесь плачемъ твоѣ лишеніе.
 „Зашò понѣ нѣко писаніе
 „Не допрáтишь съ кратко извѣстіе,
 „Да знаеме гдѣ се намерѣвашъ,
 „И оу странство какъ самъ преbывашъ.
 „И да ѿвишь шò шá азъ да сторимъ,
 „И на кою страну сѣ прибѣремъ.
 „Но ты до край сѣ мѣ заборáвилъ,
 „Безвременнѣ оубы! оуневѣстилъ.
 „И толко сѣ на менѣ се сгнѣсилъ,
 „Да сѣ бѣднѣ и съ жалость ѿставилъ.
 „Яки бы ти азъ предáтельница
 „Злòбна была, а не зарѣчница.
 „Затò и азъ ѿ днесь и до конца,
 „Щá да глѣдамъ на бѣдна гòрлица,